

**GRATIAS
AGIT
MMXVIII**

GRATIAS AGIT MMXVIII

CENA MINISTERSTVA
ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

**SEZNAM LAUREÁTŮ
LIST OF LAUREATES**

WATHEQ AL-QSOUS

JORDÁNSKO / JORDAN

HARTMUT BINDER

NĚMECKO / GERMANY

JANA BRATINKOVÁ

SLOVENSKO / SLOVAKIA

JAROSLAV HAVELKA

ŠVÝCARSKO / SWITZERLAND

ESTANISLAO KOCOUREK

ARGENTINA

JAROSLAV MAŘÍK

USA

JOSEF OPATRŇÝ

ČESKO / CZECHIA

JANA REICHOVÁ

AUSTRÁLIE / AUSTRALIA

JIŘÍ ŠÍMA

ETIOPIE / ETHIOPIA

OTAKAR ŠTORCH

ŠVÉDSKO / SWEDEN

KATEŘINA VLASÁKOVÁ

ŠPANĚLSKO / SPAIN

PAMÁTNÍK LIDICE

ČESKO / CZECHIA

PAŘÍŽSKÝ SOKOL

FRANCIE / FRANCE

SKUPINA „OSMI STATEČNÝCH“

RUSKO / RUSSIA

WATHEQ AL-QSOUS

LÉKAŘ
/ PHYSICIAN

JORDÁNSKO
/ JORDAN

MUDr. Al-Qsous je již několik let ústřední postavou realizace vládního programu MEDEVAC v Jordánsku, jehož prostřednictvím poskytuje vláda ČR přímou lékařskou pomoc syrským uprchlíkům v místě jejich současného pobytu.

MUDr. Al-Qsous působí nejen jako konzultant všech týmů českých nemocnic, které se v průběhu roku vystřídají v rámci programu na jordánském území (jen v roce 2017 čtrnáct týmů z ČR a 875 odoperovaných pacientů), ale je i nepostradatelným organizátorem celkového průběhu misí. Pro zajištění úspěšného průběhu provádí předvýběr pacientů z uprchlických táborů, sjednává s ammánskými nemocnicemi rozsah a kvalitu služeb poskytovaných českým lékařům, podílí se na lékařských zákrocích a seznamuje naše operatéry s místními odlišnostmi. Po skončení misí přebírá postoperační péči o pacienty a věnuje se administrativnímu dokončení jak misí, tak i dokumentace pro české fakultní nemocnice. Vzhledem k širokému rozsahu lékařských odvětví, které MEDEVAC pokrývá, je odborné nasazení MUDr. Al-Qsouše pozoruhodné. Také skutečnost, že vysokoškolské studium medicíny absolvoval na Slovensku a v ČR, činí z MUDr. Al-Qsouše nezastupitelného garanta prosazování našich standardů medicíny, etiky a zodpovědnosti vůči pacientům v jordánském prostředí.

I díky jeho entusiasmu a vysoké profesionalitě dosáhl zmíněný program záviděníhodného renomé a těší se respektu jordánských vládních institucí a odborných kruhů, mezinárodních organizací včetně UNHCR, Červeného kříže i nevládních organizací, poskytujících obdobnou humanitární pomoc. V kontextu MUDr. Al-Qsoušem prosazované kvality a důslednosti léčebných zákroků, které pro součinnost s našimi lékaři vyžaduje od jordánských partnerů i místního nemocničního personálu, se stalo Velvyslanectví České republiky v Ammánu pro program MEDEVAC konzultačním místem pro obdobné, v Jordánsku nově zahajované programy, např. francouzských či italských partnerů.

MUDr. Al-Qsous je reálným propagátorem filosofie programu MEDEVAC, postavené na humanistické myšlence pomoci potřebným v kritické životní situaci. V této orientaci je MUDr. Al-Qsousovi základem jak křesťanské zázemí jeho rodiny, tak i absolutorium lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Je neúnavným propagátorem česko-jordánské spolupráce a vzájemného přátelství, kterému přispívá každodenní reálnou a dlouhodobou činností nad rámec svých profesionálních povinností. Ve svých lékařských i společenských aktivitách zohledňuje společné evropské hodnoty a podporuje unijní rozměr spolupráce, proto se těší i respektu evropské komunity v Ammánu.

MUDr. Al-Qsous byl účinně a velmi operativně nápomocen také při přípravě projektu ekonomické diplomacie v roce 2017, který pomohl propojit MEDEVAC s etablováním českých firem z oblasti výroby lékařských zařízení na jordánském trhu.

V místních poměrech se jedná o lékaře s velkým „L“, který přispěl k povědomí o vysoké úrovni českého lékařství a jeho akční flexibilitě ve vypjatých situacích, v nichž se dnes Jordánsko, s ohledem na přítomnost 1,3 milionu Syřanů v zemi, nachází.

For several years M.D. Al-Qsous has been the central figure for the implementation of the MEDEVAC government programme in Jordan, through which the Government of the Czech Republic has been providing direct medical assistance to Syrian refugees at the locations of their current residences.

M.D. Al-Qsous works not only as a consultant for all the teams from the Czech hospitals that during the year alternate shifts in the programme in the Jordanian territory (in 2017 it accounted for fourteen teams from the Czech Republic and 875 patients were operated), but also as an indispensable organiser of the overall courses of the individual missions. To ensure their success he pre-selects patients from refugee camps, arranges the scope and the quality of the services that are provided to the Czech physicians by Amman hospitals, taking part in medical interventions and informing Czech surgeons concerning local differences. After the completion of the individual missions he takes over the post-operative care for the patients and also ensures the administrative completion of both the missions and the documentation for the Czech teaching hospitals. Given the wide range of medical branches covered by MEDEVAC, M.D. Al-Qsous' deployment is remarkable. The fact that he graduated from studies in medicine in Slovakia and in the Czech Republic, makes M.D. Al-Qsous an indispensable guarantor for promoting our standards of medicine, ethics and our accountability to the patients in the Jordanian environment.

Thanks to his enthusiasm and his high degree of professionalism, the programme has achieved an enviable reputation. It also enjoys the respect of the Jordanian government institutions and professional circles and of international organisations including UNHCR, the Red Cross and the non-governmental organisations that provide similar humanitarian aid. In the context of the quality and the consistency of medical treatment that M.D. Al-Qsous promotes and requires both from the Jordanian partners and the local hospital staff in terms of their effective collaboration with our physicians, the Embassy of the Czech Republic in Amman for the MEDEVAC programme has become a consultancy centre for similar newly commenced programmes in Jordan for French or Italian partners, for example.

M.D. Al-Qsous is the real promoter of the MEDEVAC programme philosophy that is built on the humanist concept of aid to people who are in need in regard to their critical life situation. In this respect M.D. Al-Qsous was influenced both by the Christian background of his family and by his graduation from the Faculty of Medicine at Masaryk University in Brno. He is a tireless promoter of Czech-Jordanian cooperation and mutual friendship, to which he contributes by his daily, real-life and long-term activities far beyond his required professional duties. In his medical and social activities he takes into account common European values and supports the EU's cooperation dimensions and therefore he enjoys the respect of the European community in Amman.

M.D. Al-Qsous also provided effective and very operative assistance during the preparation of the economic diplomacy project in 2017 which enabled connecting between MEDEVAC and the Czech companies establishment in the area of medical device manufacturing in the Jordanian market.

In local circumstances, he is a physician with big „P“ who has contributed to the awareness of the high level of Czech medicine and its action flexibility in the troubled situation in which Jordan, given the presence of 1.3 million Syrians in the country, currently is.

HARTMUT BINDER

LITERÁRNÍ VĚDEC
/ LITERARY SCIENTIST

NĚMECKO
/ GERMANY

Hartmut Binder (*1937), profesor německé literatury a její didaktiky na Vysoké škole pedagogické v Ludwigsburgu v letech 1973–2000, má mimořádné vědecké, badatelské a publikační zásluhy v oboru světové germanistiky, a to především jako znalec pražské německé literatury židovských autorů, především Franze Kafky a jeho vztahů k české literatuře. Binder za svých nesčetných cest do Prahy nacházel obrovské množství do té doby neznámých informací, které pak podstatně přispěly k vytvoření spolehlivého faktografického základu života a díla Franze Kafky. Tento styl jeho práce umožnil, že čeští vědci mohli i v dobách, kdy byla pražská německojazyčná literatura v čele s Franzem Kafkou politicky na indexu, nebylo možné si knihy Franze Kafky ani vypůjčit v knihovnách, natož o něm pozitivně psát, navázat postupně přátelské styky s německou a západní germanistikou. Díky navázání komunikace s českými kolegy se Binder i přes neznalost jazyka věnoval také české literatuře a výtvarnému umění, například sochaři Františku Bílkovi a literátům Otokaru Březinovi či Fráňovi Šrámkovi. Stranou jeho pozornosti nezůstali pochopitelně ani němečtí spisovatelé Prahy a Čech, např. Rainer Maria Rilke a Gustav Meyrink, kterým věnoval několik knih. K Praze se úzce vztahuje i jeho podrobný výzkum soužití Čechů, Židů a Němců v české metropoli a jeho názorový střet s tezí Pavla Eisnera k této problematice. Binder za svých častých cest prošel Prahu mnohokrát křížem krážem a stal se detailním znalcem její topografie. Objevil zde i Čechům dosud neznámé podrobnosti související s životní poutí Franze Kafky. Zvláště pozoruhodné přitom je, že i přes jazykovou bariéru dokázal rozluštit nálezy v pražských archívech a že podobně identifikoval místa spjatá s životem Franze Kafky. Výsledkem jeho výzkumu jsou čtyři obrazové (fotografické) svazky věnované Kafkovým pobytům: vedle Prahy i Paříž, Vídeň a Švýcarsko s italskými jezery.

Pod jeho vedením vznikla už v 70. letech dvousvazková příručka k dílu Franze Kafky, shrnující světové kafkovské bádání té doby. Dalším významným obrazovým dílem je metodou obraz-text koncipovaná kniha *Kafkův svět*. Velkou část Binderova díla tvoří i texty interpretační, například velkoformátový, bezmála 600stránkový výklad Kafkovy *Proměny* (2004). Nekompromisní vědec Binder, jehož dílo čítá několik tisíc stran, přitom poskytl také turistům se zájmem o literaturu topograficky orientovaného průvodce *Literární procházky zlatou Prahou*, který zohledňuje i české autory a v roce 2017 vyšel v 5. vydání v pražském nakladatelství Vitalis. Jeho nejnovější obrazová publikace *Včera večer v kavárně* o zábavních zařízeních první poloviny 20. století vyjde v nejbližší době. Praha byla a je Binderovou velkou celoživotní láskou.

Hartmut Binder (*1937), a professor of German literature and its didactics at the Ludwigsburg University of Pedagogy during the years 1973-2000, has outstanding scientific, research and publishing credentials in the field of global Germanic studies, especially as an expert in the Prague German literature of the Jewish authors, in particular of Franz Kafka and his relations to Czech literature. During his countless journeys to Prague Binder found a huge amount of still unknown information, which contributed substantially to the creation of a reliable factual basis for Franz Kafka's life and work. His style of work enabled Czech scholars, even in times when the Prague German-language literature, including that of Franz Kafka, was politically banned, and it was even not possible to borrow Franz Kafka's books in the libraries, let alone to write positively about them, to gradually establish friendly contacts with German and Western Germanics. Thanks to the establishment of his communication with his Czech colleagues and despite his lack of knowledge of the Czech language, Binder also devoted himself to Czech literature and to the visual arts, for example to František Bílek, the sculptor, and such writers as Otokar Březina and Fráňa Šrámek. Neither did the German writers who lived in Prague and Bohemia, such as Rainer Maria Rilke and Gustav Meyrink, remain outside of his attention and he devoted several books to them. His detailed research concerning the coexistence of Czechs, Jews and Germans in the Czech metropolis is also closely related to Prague, as well as his clash of opinions with Pavel Eisner's theses on this issue. During his frequent journeys Binder criss-crossed Prague many times and became a detailed expert on its topography. He discovered that there were certain details of Franz Kafka's life that had remained unknown even to the Czechs themselves. Particularly noteworthy is that despite the language barrier he was nevertheless still able to decipher the findings in the Prague archives and in a similar manner he also identified the places that had been connected with Franz Kafka's life. The result of his research is represented by four pictorial (photographic) volumes that he dedicated to Franz Kafka's stays: in addition to Prague also in Paris, Vienna and Switzerland together with the Italian lakes.

Under his leadership, a two-volume handbook of Franz Kafka's work summarising the global research on Kafka of that time was published in the 1970's. Another important piece of work is the image-text concept of the book that was to become entitled *Kafka's World*. A large part of Binder's work is also comprised of interpretative texts, such as the large-format, almost 600-page interpretation of Kafka's *Metamorphosis* (2004). The uncompromising scientist Binder, whose work amounts to several thousand pages, also provided tourists who are specifically interested in the literature with a topographic guide that is entitled *Prague: A Literary Guide through the Golden City*, which also takes into account the Czech authors and was published in 2017 in its 5th edition by the Vitalis publishing house in Prague. His latest pictorial publication, i.e. *Last Night at the Café*, about the entertainment facilities of the first half of the 20th century will appear in the near future. Prague has been and still remains Binder's greatest lifelong love.

JANA BRATINKOVÁ

PŘEDSEDKYNĚ KLUBU OBČANŮ ČESKÉ REPUBLIKY NA SLOVENSKU
/ THE CHAIRWOMAN OF THE CLUB OF CZECH CITIZENS IN SLOVAKIA

SLOVENSKO
/ SLOVAKIA

Jana Bratinková je dlouholetou předsedkyní Klubu občanů České republiky na Slovensku (KOČR). Tato organizace sdružuje Čechy, kteří si po rozpadu Československa ponechali či zvolili občanství ČR i přes svůj, někdy i celoživotní, pobyt na Slovensku, a jejich přátele a příznivce. Hlavním cílem Klubu občanů České republiky byla v počátcích vzájemná pomoc občanů, kteří se stali ve své dlouholeté vlasti prakticky přes noc cizinci. KOČR pomáhal při orientaci ve složité legislativní situaci a působil na zachování národní spolupatričnosti i v nelehkých podmínkách devadesátých let. Tato pomoc probíhala na bázi osobních konzultací a také formou tištěných Informačních listů, které byly vydávány od roku 1994.

KOČR k tomuto poradenství a konzultacím ve státoobčanské agendě postupně začal pořádat pravidelná setkání s doprovodným kulturním programem, který nyní převažuje. Jana Bratinková se podílí na pravidelném připomínání výročí narození Tomáše Garrigua Masaryka dne 7. března a výročí založení Československa 28. října. Vždy v 17 hodin se v tyto dny v Bratislavě před sochou TGM a blízkým památníkem československé státnosti scházejí příznivci idejí, které hlásal a hájil první československý prezident. Jana Bratinková na těchto vzpomínkových aktech vede delegaci KOČR a ocenění si zaslouží zejména za udržování této tradice ještě před dnešními dobami, kdy jsou tyto památníky pravidelnou zastávkou českých politiků při jejich návštěvě Bratislavy.

Jana Bratinková je nejen dlouholetým hybatelem aktivit KOČR, je i jeho představitelem ve vztahu k dalším institucím a také mluvčím českých krajanů v zahraničí. V této oblasti je aktivní zejména směrem k českým poslancům a senátorům, u kterých se přimlouvá za vznik krajanského zákona a za úpravu zákona volebního. V oblasti kulturní zajišťovala účast českých krajanů ze Slovenska na pražském mezinárodním krajanském festivalu, kde si Slovácký krúžek a Skaličané získali srdce diváků, odborné poroty i dalších krajanů.

Jana Bratinková has been a long-standing chairwoman of the Club of Czech Citizens in Slovakia (hereinafter also referred to as the Club). This organisation brings together Czechs who, after the break-up of Czechoslovakia, have retained or chosen citizenship in the Czech Republic despite their own, sometimes life-long, residence in Slovakia in addition to their friends and supporters. At the beginning the main objective of the Club of Czech Citizens was to provide mutual assistance for citizens who overnight had simply become foreigners in their very own country of many years. The Club helped them to orient themselves in a complex legislative situation and also worked on the preservation of national affiliation even during the difficult conditions of the 1990's. This assistance was carried out on the basis of personal consultations and also in the form of a printed Information Bulletin that has been issued regularly since 1994.

In addition to these advisory and consulting activities in regard to the state-civic agenda the Club had gradually started to hold regular meetings with an accompanying cultural programme, which currently prevails. Jana Bratinková has been participating in the regular commemoration of Tomáš Garrigue Masaryk's birth anniversary on the 7th March and the anniversary of the founding of Czechoslovakia on the 28th October. Supporters of the ideas that the first Czechoslovak president proclaimed and defended meet on these days, always at 5 p.m., in front of the TGM statue and also the nearby Memorial of Czechoslovak Statehood in Bratislava. Jana Bratinková represents the Club on these commemorative events and she deserves the award, especially for maintaining this tradition even in the past, when these monuments had not yet represented a regular stop of the Czech politicians during their visits to Bratislava.

Jana Bratinková is not only a long-time promoter of the Club's activities, but she is also its representative in relation to other institutions as well and is also the spokesperson for Czech compatriots abroad. In this area she is particularly active towards the Czech deputies and senators, whereby she is lobbying in favour of the creation of the compatriot law and the amendment to the electoral law. In the field of culture she organised the participation of the Czech compatriots from Slovakia at the Prague International Compatriot Folklore Festival, at which the Slovácký krúžek and Skaličané ensembles won the hearts of the audience and the professional juries and also those of the other compatriots.

JAROSLAV HAVEKKA

PŘESEDÁ BESEDY SLOVAN
/ CHAIRMAN OF THE BESEDA SLOVAN ASSOCIATION

ŠVÝCARSKO
/ SWITZERLAND

Jaroslav Havelka je již řadu let znám jako jedna z nejagilnějších osobností našeho krajanského hnutí ve Švýcarsku, kde pobývá od roku 1970. Za dobu jeho činnosti ve vedení se spolek Beseda Slovan v Ženevě stal z české i ze švýcarské strany značně viditelnou, dlouhodobě respektovanou a oceňovanou institucí.

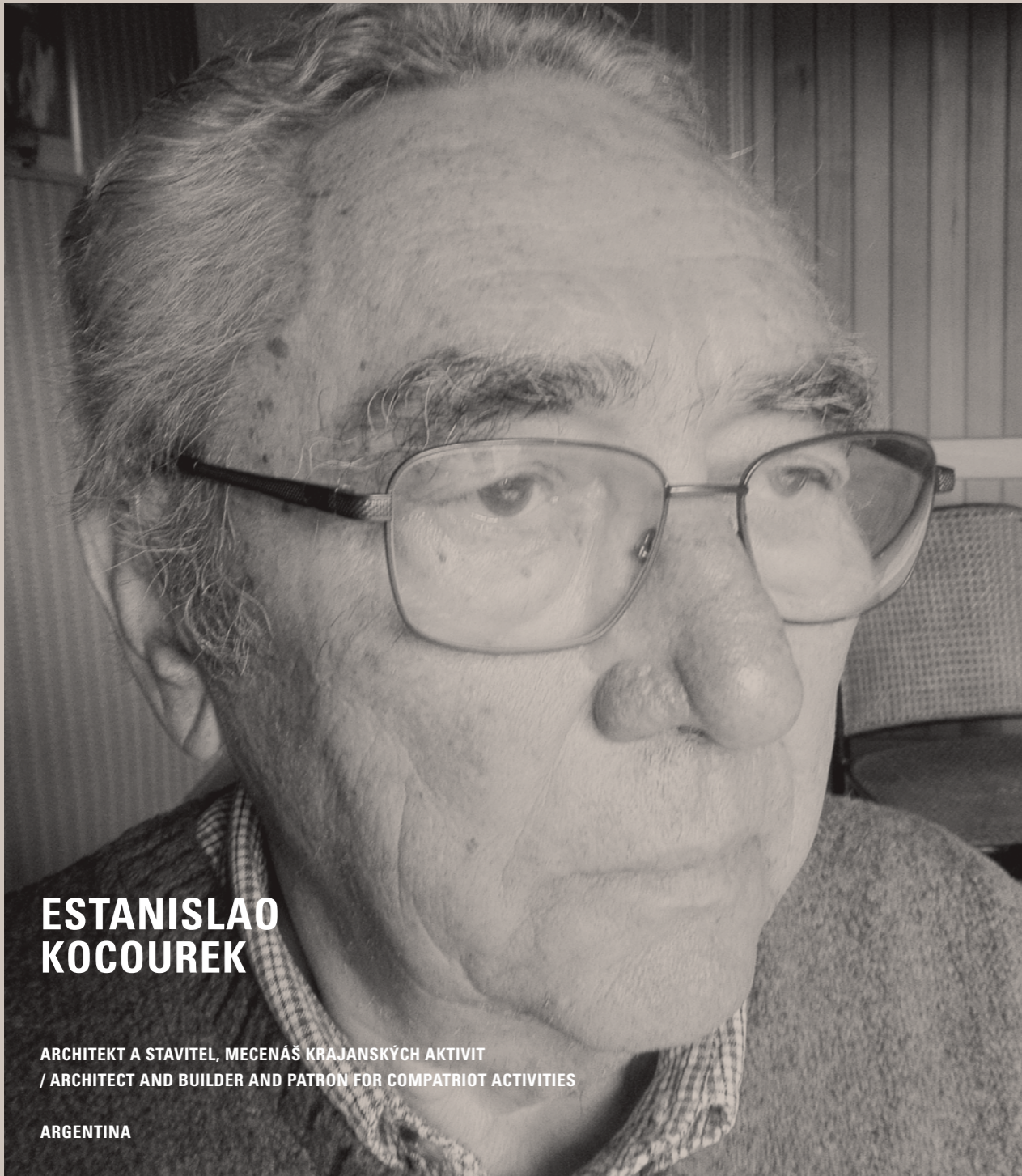
Z iniciativy Jaroslava Havelky se v posledních letech uskutečnila řada významných akcí, prezentujících kulturně-historický odkaz českých zemí (např. symposium o Janu Husovi v ženevském Mezinárodním muzeu reformace v roce 2011, oslavy 100 let Svazu spolků v roce 2015, vzpomínkové akce při příležitosti výročí upálení Jana Husa 2015, připomenutí osobnosti a kulturního dědictví Karla IV. v roce 2016). Je jedním z hlavních krajanských organizátorů nadcházejících akcí k připomenutí výročí r. 1918 a 1968 na území Švýcarska.

Zvláštní kapitolu tvoří i jeho podíl při rozvoji vztahů mezi městy Prahou a Ženevou i jeho činnost v Konzultativní radě Stálé komise Senátu Parlamentu ČR pro krajany. Za uplynulé dlouhé roky se jistě zasloužil jak o vybudování povědomí o české historii a kultuře zejména ve frankofonní části Švýcarska, tak i o dobré jméno naší vlasti.

Jaroslav Havelka has been known for many years as one of the most agile personalities involved with the Czech compatriot movement in Switzerland, where he has been living since 1970. During the period of his leadership, the Beseda Slovan Association in Geneva has become very visible, long-respected and appreciated institution both by the Czech and the Swiss sides.

At the initiative of Jaroslav Havelka, a number of important events have taken place in recent years, presenting the culturally-historical link of the Czech lands (e.g. the Symposium about Jan Hus in the Geneva International Museum of Reformation in 2011, celebrations of the 100th Anniversary of the Union of Associations in 2015, Anniversary of the Burning at the Stake of Jan Hus in 2015, Remembrance of the Personality and Cultural Heritage of Charles IV in 2016). He is one of the main compatriot organisers of the upcoming events to commemorate the anniversaries of 1918 and 1968 in the territory of Switzerland.

A special chapter is also his contribution to the development of relationships between the cities of Prague and Geneva and his activities as a member of the Consultative Board of the Standing Senate Committee of the Czech Parliament for the Compatriots. Over the past years, he has certainly contributed to developing awareness of the Czech history and culture, especially in the French-speaking part of Switzerland, and also to the good reputation of the Czech Republic.

ESTANISLAO KOCOUREK

ARCHITEKT A STAVITEL, MECENÁŠ KRAJANSKÝCH AKTIVIT
/ ARCHITECT AND BUILDER AND PATRON FOR COMPATRIOT ACTIVITIES

ARGENTINA

Pan Estanislao Kocourek je architekt českého původu a stavitel prvních výškových budov v Buenos Aires v tzv. racionalistickém neboli chicagském stylu. Mimo obytných a kancelářských budov projektoval městská sportoviště a jachtingové kluby. Významnou měrou přispěl k renovaci obytných čtvrtí a stavbě školních a zdravotnických zařízení nejen pro hlavní město Buenos Aires. Sportovní areál v buenosaireském parku Saavedra byl v době svého vzniku největším komplexním sportovním zařízením v Jižní Americe s plaveckým bazénem olympijských rozměrů. Pan Kocourek se rovněž podílel na stavbě hotelu Sheraton u turisticky velmi oblíbených vodopádů Iguazú, kde je dosud členem správní rady.

O jeho životě a díle byl natočen pořad v cyklu Šumné stopy architekta Davida Vávry a režiséra Radovana Lipuse, který byl v premiéře uveden na podzim 2014.

Estanislao Kocourek je mecenášem krajanských aktivit. V roce 2011 značnou měrou přispěl k obnově sídla krajanského spolku Český dům, bývalého československého klubu a české školy v Choele Choel v dnešní části Avellaneda hlavního města Buenos Aires. Je jednou z předních osobností početné krajanské komunity v Argentině.

Estanislao Kocourek byl také úspěšným sportovcem. Coby atlet se specializací na běh na 110 m překážek patřil v roce 1951 mezi vítěze Panamerických univerzitních her. V roce 1952 se účastnil Olympijských her v Helsinkách. V roce se 1953 soutěžil na hráč v Edinburghu a na univerzitní olympiádě v Dortmundu. V roce 1967 začal s jachtingem, aby během následujících 25 let nasbíral četné úspěchy v tomto sportu na mezinárodním poli. V roce 1992 pak absolvoval výzvu v podobě přeplutí Atlantiku v rámci oslav pětistého výročí objevení Ameriky.

Profesní kariéru započal jako kreslíč ve firmě svého otce. Tu pak v roce 1962 přejmenoval na Kocourek S.A. de Construcciones a vedl ji až do roku 1992. Estanislao Kocourek byl členem významných profesních uskupení architektů a stavitelů. V roce 1997 byl zvolen místopředsedou Unie argentinských stavitelů.

Neméně významná je i jeho akademická kariéra. V roce 1968 se stal asistentem na katedře architektury Fakulty architektury Univerzity Buenos Aires a až do roku 1972 vedl praktická architektonická cvičení. S různými univerzitami spolupracoval i během své podnikatelské činnosti.

Mr. Estanislao Kocourek is an architect of Czech origin and the builder of the first high-rise buildings to appear in Buenos Aires in a rationalist or Chicago style. In addition to residential and office buildings, he also designed urban sports grounds and yachting clubs' premises. He has made a major contribution to renovating the residential areas and also to building school and health facilities not only for the capital of Buenos Aires itself. The sports complex of the Saavedra, Buenos Aires, was at the time of its origin the largest comprehensive sports facility in South America with an Olympic-size swimming pool. Mr. Kocourek has also been involved in the construction of the Sheraton Hotel close to the highly popular Iguazú Waterfalls, where he is still a member of the Board of Directors.

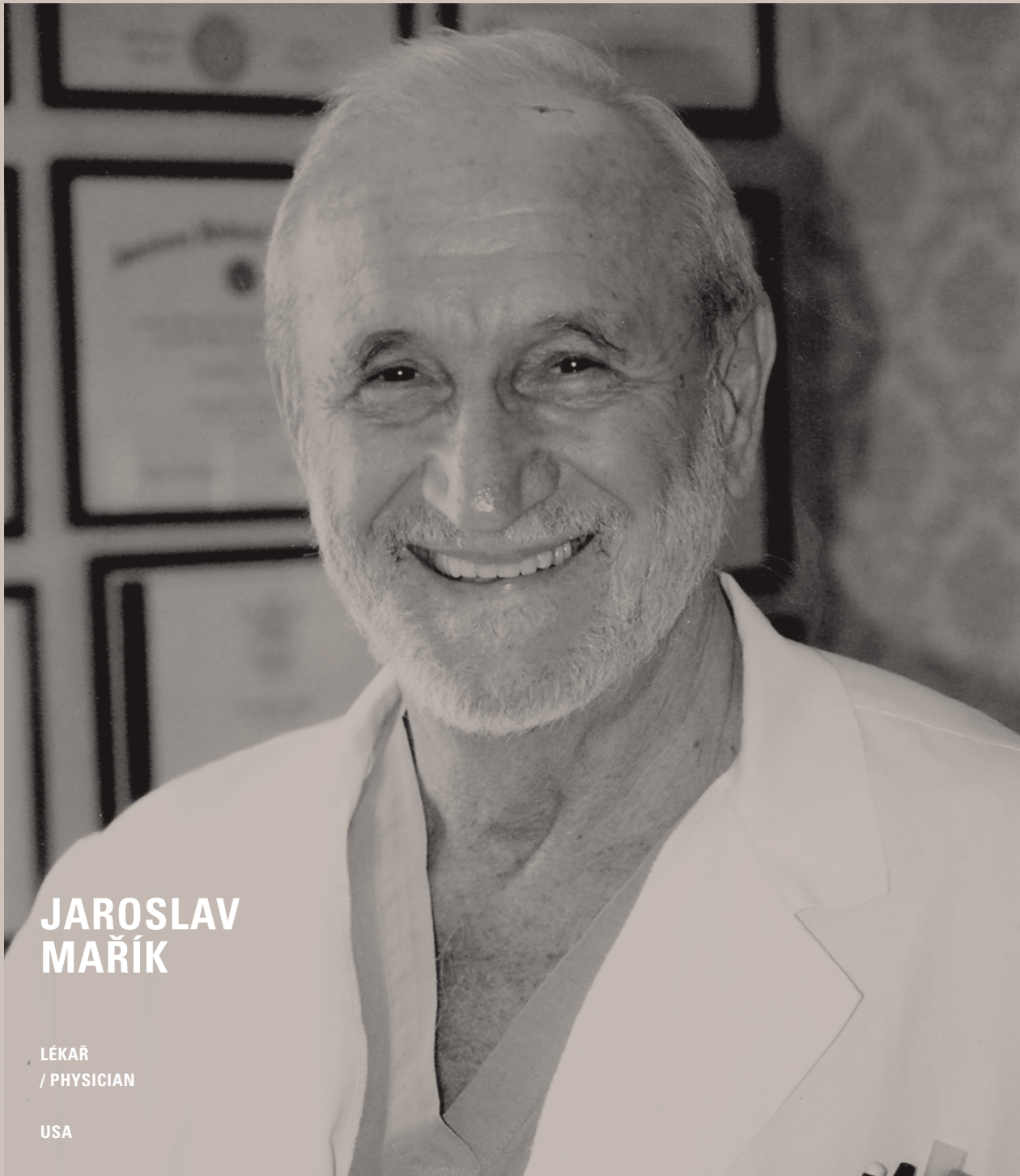
His life and work was filmed as a part of architect David Vávra's and film-director Radovan Lipus' series entitled "Šumné stopy", which was premiered in autumn 2014.

Estanislao Kocourek is a patron of compatriot activities. In 2011 he contributed considerably to the renewal of the Czech House, the seat of the Compatriot Association, the former Czechoslovak Club and the Czech school in Choele Choel in today's part of Avellaneda which is a port city located in the province of Buenos Aires. He is one of the leading figures of a numerous community of compatriots in Argentina.

Estanislao Kocourek was also a successful athlete. As an athlete specialising in the 110 metres hurdles, he was one of the Panameric University Games' winners in 1951. In 1952 he took part in the Olympic Games in Helsinki. In 1953 he competed in the Edinburgh Games and the Dortmund University Olympics. In 1967 he started with yachting to gain numerous successes in this sport over the next 25 years in the international field. In 1992 he accepted the challenge of the Atlantic crossing as part of the celebration of the five-hundred year anniversary of the discovery of America.

He had started his professional career as a draftsman in the company of his father. Then in 1962 he renamed it as Kocourek S.A. de Construcciones and led it until 1992. Estanislao Kocourek was a member of major professional groups of architects and builders. In 1997 he was elected to be the Vice President of the Union of Argentinian Builders (Unión Argentina de la Construcción).

Equally important is his academic career. In 1968 he became an assistant at the Department of Architecture at the Faculty of Architecture of the University of Buenos Aires and until 1972 he led practical architectural exercises there. He has cooperated with various universities also during the conducting of his own independent business activities.

JAROSLAV MAŘÍK

LÉKAŘ
/ PHYSICIAN

USA

Dr. Jaroslav Mařík se narodil v dubnu 1933 v Plzni. Po ukončení plzeňského gymnázia přešel na Obchodní akademii, protože rodina počítala s tím, že převezme rodinou továrnu na výrobu uzenin a masa. Avšak krátce po únoru 1948 byl otec pana Maříka neoprávněně obžalován z mnoha zločinů, mimo jiné z daňových přestupků a černého obchodu. I když mu soud nic neprokázal, odsoudili jej na 12 let vězení. Otcí se nakonec podařilo utéct do Německa, což však značně rodině zkomplikovalo život.

V roce 1951 Dr. Mařík maturoval na Obchodní akademii a snažil se o přijetí na lékařskou fakultu, ale z důvodu rodinné historie byla jeho žádost zamítnuta. V roce 1953 nastoupil vojenskou službu k civilní obraně. Svůj sen stát se lékařem však nevzdával. Po několika opakovaných odmítnutí k přijetí na všeobecnou medicínu mu v roce 1956 bylo umožněno začít studovat stomatologii na Karlově Univerzitě. Nakonec po dvou letech přešel na všeobecnou medicínu a v roce 1963 promoval s červeným diplomem. Ten stejný rok se oženil se svojí manželkou Jiřinou. Z komunistického Československa společně uprchli v roce 1964 do USA přes Itálii.

Během několika dnů se z uprchlíka z utečeneckých lágrů v Itálii stal šéfem laboratoře ve světoznámém institutu *Roswell Park Memorial Institute* v Buffalu. Měl mnoho nabídek praktikovat v Chicagu, ale nakonec přijal místo vedoucího lékaře na UCLA v Kalifornii, především na základě úspěchu jeho gynekologické vědecké práce, která byla oceněna druhou cenou na světovém kongresu gynekologie. V dubnu 1971 přijal nabídku pracovat v *Tyler Medical Clinic*, což byl známý institut pro diagnostiku a léčbu infertility. Byl prvním gynekologem, který v roce 1971 znal a prováděl laparoskopické vyšetření neplodných žen. Tu také jako předseda Gynekologického oddělení Olive View-UCLA v Sylmar učil. Později studoval léky na léčení endometriózy či menstruačních poruch.

Dr. Mařík je průkopníkem nejnovější diagnostické a terapeutické chirurgie a léčby neplodnosti. Stal se zakládajícím členem společnosti, jako jsou American Association of Gynecological Laparoscopists, Society of Reproductive Surgeons, International Fallopius Society, International Society of Reproductive Medicine atd. Přednášel, operoval a léčil během několika let pacienty v Británii, Itálii, Mexiku, Argentině, Brazílii, Francii, Guatemale, Izraeli, Iránu, Japonsku, Indii, Hongkongu a dokonce i v Saudské Arábii, kde léčil královskou rodinu. Odměnou za tuto práci byly různé ceny, včetně prestižního ocenění „*Excellence ve výuce chirurgie neplodnosti*“, diplomy, uznání, členství v lékařských společnostech a dokonce i čestná občanství v některých státech. Dr. Mařík byl častým řečníkem na vědeckých setkáních a mezinárodních kongresech a prezentoval přes 200 vědeckých prací jak v USA, tak i v dalších 15 zemích světa. Publikoval více než tři desítky vědeckých děl.

Po listopadových událostech 1989 s manželkou finančně i materiálně pomohli znovu svobodnému Československu. Stále žijí v kalifornském Los Angeles, mají americké i české občanství, ale doma mluví pouze česky a dokonce i jejich dcery Kateřina a Judy narozené v Americe mluví česky. Mají dvě vnoučata, Alexu a Philipa, kteří studují na prestižní Princeton University, kdy Alexa nepřímo navazuje na dědečkův odkaz cestou studia biologického inženýrství.

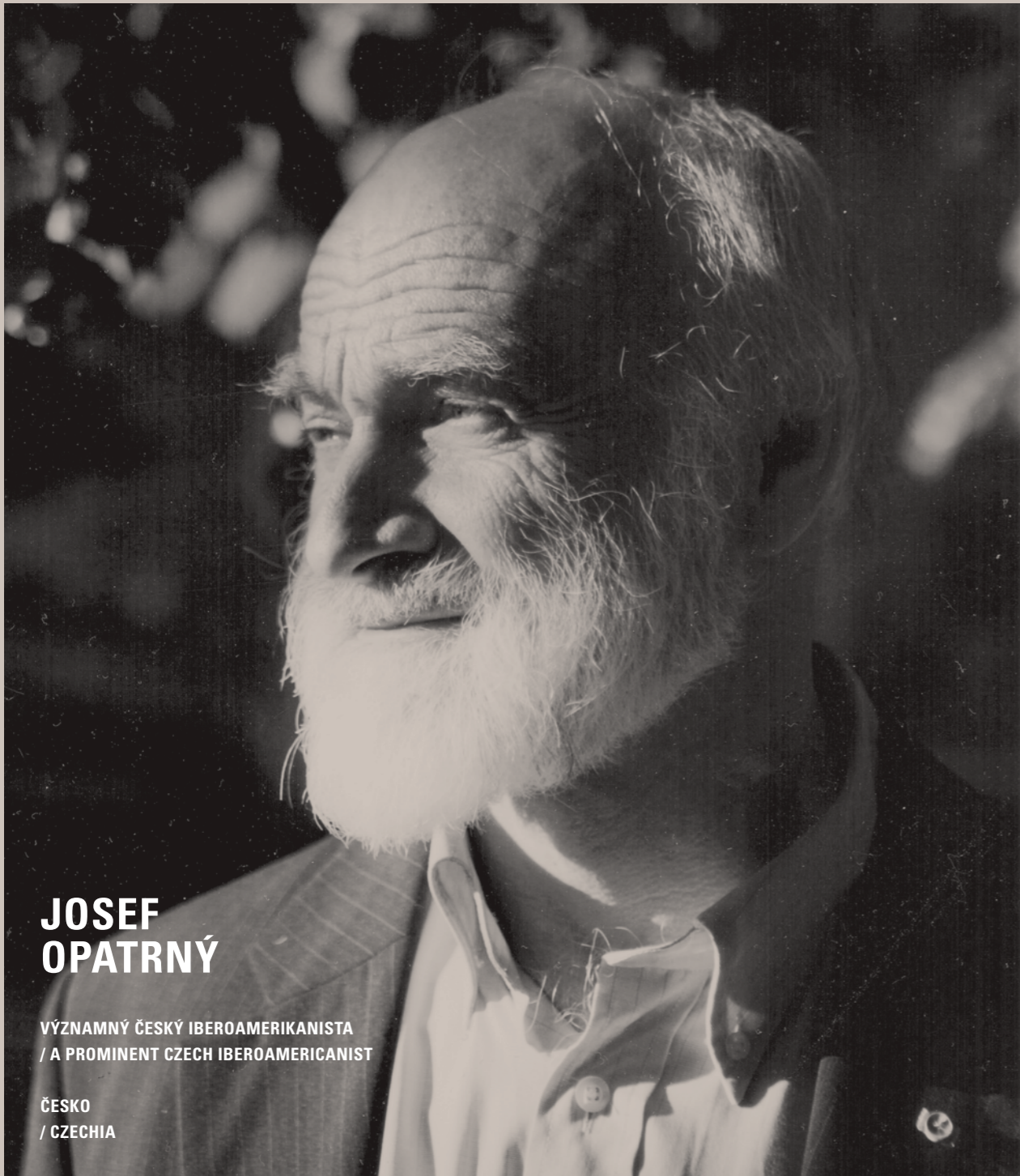
Dr. Jaroslav Mařík was born in April 1933 in Pilsen. After completing the Pilsen Grammar School, he continued his studies at the Business Academy because he was supposed to take over his family's business, i.e. a meat processing factory. However, shortly after February 1948, Mr. Mařík's father was unjustly accused of multiple crimes, including tax evasion and illicit trade. Even though the court did not prove his offence, he was sentenced to 12 years in prison. His father eventually managed to escape to Germany, which greatly complicated his family's life.

In 1951 Dr. Mařík graduated from the Business Academy and attempted to apply for a Faculty of Medicine, but his application was rejected because of his family history. In 1953 he joined the military service in the civilian defence. In spite of everything he did not give up on his dream of becoming a physician. After several repeated refusals of admission to general medicine, in 1956 he was allowed to study dentistry at Charles University. Finally, after two years, he transferred to general medicine and graduated with honours in 1963. That same year he married his wife Jiřina. They fled together from Communist Czechoslovakia to the USA in 1964 via Italy.

Within a few days, a refugee from the refugee camps in Italy became the head of a laboratory at the world-renowned *Roswell Park Memorial Institute* in Buffalo. He had many offers to practice in Chicago, but eventually he took a head physician position at UCLA in California, mainly on the basis of the success of his groundbreaking gynaecological research work, which was awarded the second prize at the World Congress of Gynecology. In April 1971 he accepted an offer to work at the *Tyler Medical Clinic*, which is a well-known institute for the diagnosis and treatment of infertility. He was the first gynaecologist to master and perform laparoscopic examination of infertile women in 1971. He also taught this technique as a Chairman of the Olive View-UCLA Gynecology Department at Sylmar. Later on, he researched medications for the treatment of endometriosis or menstrual disorders.

Dr. Mařík is the pioneer of the latest diagnostic and therapeutic surgery and treatment of infertility. He has been a founding member of such organisations as the American Association of Gynecological Laparoscopists, the Society of Reproductive Surgeons, the International Fallopius Society, the International Society of Reproductive Medicine, etc. During several years he lectured, operated and treated patients in Great Britain, Italy, Mexico, Argentina, Brazil, France, Guatemala, Israel, Iran, Japan, India, Hong Kong and even in Saudi Arabia, where he treated the royal family. His work was rewarded with various awards, including the prestigious "*Excellence in Teaching Surgery of Infertility*", diplomas, recognition, memberships in medical societies and even with honorary citizenship in several countries. Dr. Mařík has been a frequent speaker at scientific meetings and international congresses and has presented over 200 scientific papers in the USA and in 15 other countries all over the world. He has published more than three dozen scientific works.

After the November 1989 events, he and his wife provided financial and material help for the newly free Czechoslovakia. They still live in Los Angeles, California, and have both American and Czech citizenship, but they speak only Czech at home, and even their daughters, Catherine and Judy, born in America, speak Czech. They have two grandchildren, Alexa and Philip, who are studying at the prestigious Princeton University, where Alexa indirectly continues her grandfather's legacy through her study of biological engineering.

JOSEF OPATRNÝ

VÝZNAMNÝ ČESKÝ IBEROAMERIKANISTA
/ A PROMINENT CZECH IBEROAMERICANIST

ČESKO
/ CZECHIA

Prof. PhDr. Josef Opatrný, CSc. je český historik a nejvýznamnější žijící český iberoamerikanista, od roku 1990 vedoucí Střediska ibero-amerických studií (SIAS) Filozofické fakulty Univerzity Karlovy.

Po maturitě na SVVŠ v Rakovníku vystudoval FF UK (obor historie – čeština), která se posléze stala jeho profesním působištěm. Roku 1991 se habilitoval a v roce 1995 byl jmenován profesorem obecných dějin. Zabývá se zejména problematikou Mexika a Kuby v 19. století, formováním moderních národů v Latinské Americe, politikou USA v Latinské Americe, obrazem Ameriky v české společnosti a českou emigrací na americký kontinent. V roce 1987 se stal členem Asociace evropských historiků-latinoamerikanistů (AHILA), v letech 1987 a 1990 byl členem skupiny národních koordinátorů této asociace a v letech 1996–1999 zastával funkci jejího viceprezidenta.

Je členem edičních rad celé řady odborných periodik v České republice i v zahraničí. Zasedá též ve vědeckých radách a mimořádně bohatá je jeho organizační činnost na půdě nejen české, ale i světové iberoamerikanistiky. Velmi aktivně působí v zahraničí jako český odborník na dějiny Ameriky, absolvoval řadu přednáškových pobytů na letních školách a univerzitách v Mexiku, Francii, Polsku, Spojených státech amerických, Panamě, Německu, Velké Británii a zejména ve Španělsku. Je dopisujícím členem Královské hispano-americké akademie v Cádizu, dopisujícím členem Národní akademie historie a geografie v Mexiku a přidruženým členem Fóra pro studium Kuby Univerzity ve Wolverhamptonu.

Mimo vlastní vědecké práce je bohatá jeho tvorba na poli literatury faktu. Často bývá zván do českých i zahraničních médií. Jeho vedoucí pozice ve Středisku iberoamerických studií byla a stále je velmi důležitá pro českou iberoamerikanistiku, stejně jako pro udržování vztahů s předními akademickými institucemi jak na evropském, tak americkém kontinentě. Napsal a editoval víc než třicet knih, publikoval stovky článků, kapitol v knihách či recenzí jak v češtině, tak ve španělštině a v angličtině. Šíří tak dobré jméno České republiky na vědeckém a literárním poli. Za svou činnost již obdržel řadu ocenění – v roce 2003 převzal z rukou španělského krále Juana Carlose Řád Isabely Katolické za rozvoj české hispanistiky, v roce 2005 obdržel Cenu Miroslava Ivanova za literaturu faktu, v roce 2006 získal Cenu Egona Erwina Kische za literaturu faktu, v roce 2008 získal španělský řád za občanské zásluhy a v roce 2014 Cenu Miroslava Ivanova za literaturu faktu.

Prof. PhDr. Josef Opatrný, CSc. is a Czech historian and the most significant living Czech iberoamericanist, since 1990 the head of the Ibero-American Studies Centre (IASC) of the Faculty of Arts of Charles University.

After graduating from the General Education Secondary School in Rakovník, he obtained a degree from the Faculty of Arts (with the specialisation of History – Czech), which later became his place of work. He was habilitated there in 1991 and appointed Professor of General History in 1995. He deals mainly with the issues of Mexico and Cuba in the 19th century, together with the formation of modern nations in Latin America, US politics in Latin America, the image of America in Czech society and Czech emigration to the American continent. In 1987 he became a member of the Association of European Historians – Latinamericanists (AHILA – Asociación de Historiadores Latinoamericanistas Europeos), in 1987 and 1990 he was a member of the National Coordinators' Group of this Association while between 1996 and 1999 he served as its Vice President.

He is a member of the editorial boards of a number of professional periodicals both in the Czech Republic and abroad. He also sits on scientific councils and his organisational activity on the soil of not only Czech but also global ibero-americanism is extremely rich. He has been very active abroad as a Czech specialist in the history of America and has given a number of lectures at summer schools and universities including in Mexico, France, Poland, the United States, Panama, Germany, the United Kingdom and also especially in Spain. He is a corresponding member of the Royal Hispanic-American Academy in Cadiz and also a corresponding member of the National Academy of History and Geography in Mexico and an associate member of the Cuba Research Forum of the University of Wolverhampton.

In addition to his own scientific work, his work in the field of non-fiction literature is also abundant. He is often invited to Czech and foreign media. His leading position at the Ibero-American Studies Centre was and still is very important for Czech ibero-americanism as well as for maintaining relations with prominent academic institutions both on the European and on American continents. Up till now he has written and edited more than thirty books and published hundreds of articles, chapters in books and reviews in the Czech, Spanish and English languages. Thereby he has been spreading the good reputation of the Czech Republic in both the scientific and the literary fields. He received a number of awards for his work, including in 2003 the Order of Isabella the Catholic for the Development of Czech Hispanics from the hands of Spanish King Juan Carlos and in 2005 the Miroslav Ivanov Prize for Non-Fiction Literature. In 2006 he was awarded the Egon Erwin Kisch Prize for Non-Fiction Literature, while in 2008 he received the Spanish Order for Civil Merit and in 2014 the Miroslav Ivanov Prize for Non-Fiction Literature.

JANA REICHOVÁ

ORGANIZÁTORKA KRAJANSKÉHO ŽIVOTA V AUSTRÁLII. PROPAGÁTORKA ČESKÉ KULTURY
/ THE ORGANISER OF COMPATRIOT LIFE IN AUSTRALIA AND THE PROPAGATOR OF CZECH CULTURE

AUSTRÁLIE
/ AUSTRALIA

Jana Reichová odešla z Prahy do Vídně 12. září 1968 a 27. září již přistála spolu s manželem Zdeňkem a synem Jindřichem na letišti v Sydney.

Paní Jana Reichová se téměř ihned po emigraci zapojila do práce pro krajanskou komunitu a svou mnoholetou a neúnavnou práci v rámci několika organizací se zasloužila o udržování českého povědomí, tradic, kultury a jazyka u české komunity nejen v Sydney, ale i po celé Austrálii. Jádrem jejích aktivit byla publicistika, literatura a kultura. Během práce pro rozhlasovou stanici SBS připravila kolem dvou set vlastních pořadů o poezii, literatuře a historii. Svou práci dělala vždy oddaně a po dlouhou dobu bez jakéhokoliv honoráře. Společnost Artspectrum založená na její popud se stala hlavním hybatelem v oblasti propagace české kultury v Austrálii a Oceánii. Mimo jiné objevila, vydala a popularizovala řadu exilových autorů a literárních děl. Taktéž má zásluhu na navázání spolupráce mezi Palackého univerzitou v Olomouci a českou komunitou v Austrálii či na poskytnutí řady exilových knih a dokumentů knihovně Libri Prohibiti. Nikdy nezapomněla na svoji vlast a celý život hlasitě šířila dobré jméno České republiky v Austrálii.

Byla také členkou místní společnosti SVU (Společnost pro vědu a umění), ale i členem jejího výboru. I v rámci této společnosti připravovala paní Reichová řadu kulturních pořadů pro českou komunitu v Sydney. Mimo jiné byla také dlouholetou dopisovatelkou do Hlasu domova (novin psaných v českém a slovenském jazyce vycházejících v Melbourne) a dalších periodik.

V roce 1996 vznikla na její popud společnost Artspectrum (Czech-Australian Artspectrum Association), která sdružovala výtvarníky, ať již profesionály, nebo nadané amatéry českého a slovenského původu v oblasti Austrálie a Oceánie. Paní Reichová pro více jak třicet umělců, kteří byli součástí této společnosti, organizovala výstavy, propagovala jejich činnost a také editovala do oběžníku Spectrum, neboť mnoho krajanů si již nebylo jisto českým pravopisem. Časopis vycházel každé dva měsíce a následně putoval ke krajanům v Austrálii, ale i do USA, Jižní Afriky, Brazílie a evropských zemí.

Kolem roku 2010 se začala o dějiny českého exilu zajímat Univerzita Palackého v Olomouci, a to konkrétně historik prof. Jaroslav Miller, který paní Reichovou oslovil a došlo tak k navázání velmi dobré spolupráce. V roce 2013 udělila univerzita paní Reichové čestný doktorát za práci pro českou komunitu.

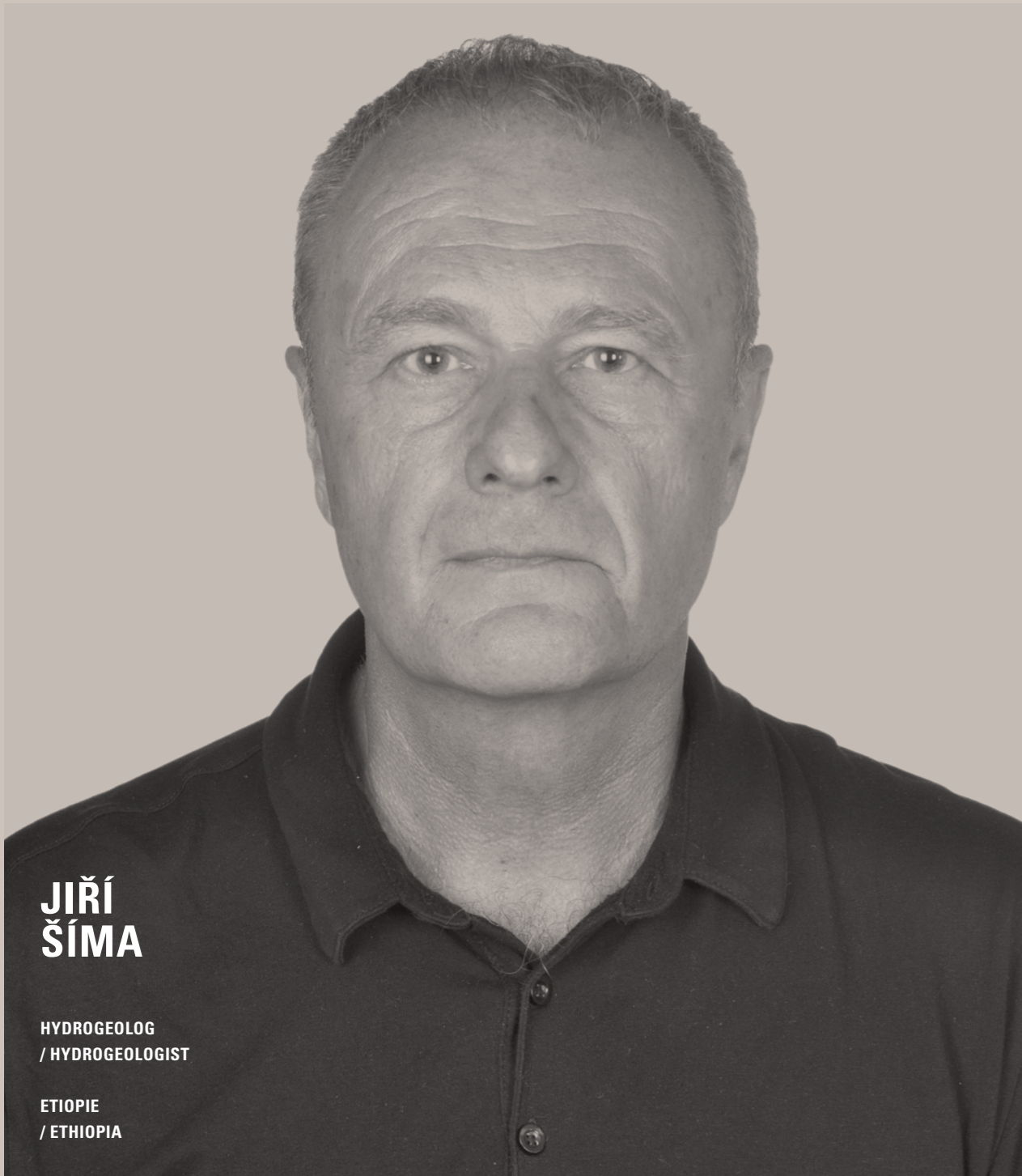
Jana Reichová had left Prague for Vienna on the 12th September 1968 and on the 27th September she landed with her husband Zdeněk and son Jindřich at the airport in Sydney.

Ms. Jana Reichová became involved in work for the compatriot community almost immediately after her emigration and thanks to her long-term and tireless work within several organisations, she has been responsible for maintaining the Czech consciousness, traditions, culture and language in the Czech community not only in Sydney but also throughout the entire Australia. The core of her activities was journalism, literature and culture. During her work for the SBS radio station, she has prepared about two hundred of her own poetry, literature and history programmes. She has always performed her work with devotion and for a long time for no fees. The Czech-Australian Artspectrum Association, which was founded based on her initiative, has become the main promoter of the Czech culture in Australia and Oceania. Amongst other things, she discovered, published and popularised a number of exile authors and literary works. She also has the merit of establishing the collaboration between Palacký University Olomouc and the Czech community in Australia, or of providing a number of exile books and documents to the Libri Prohibiti Library. She has never forgotten her homeland and all her life she has been loudly disseminating the reputation of the Czech Republic in Australia.

She was also a member of the local Society for Science and Art and also a member of its committee. Within this society, Ms. Reichová was also preparing a series of cultural programmes for the Czech community in Sydney. Amongst other things, she was a long-time correspondent for Voice from Home (a Czech and Slovak newspaper published in Melbourne) and for other periodicals.

In 1996 the Czech-Australian Artspectrum Association was founded at her initiative, which brought together artists, whether professionals or talented amateurs of Czech and Slovak origins in Australia and Oceania. Ms. Reichová organised exhibitions for more than thirty artists who constituted a part of this association, promoting their activities and also editing for the Spectrum circular, as many compatriots were no longer sure with their Czech spelling. The magazine was published every two months and then it travelled to the compatriots not only in Australian, but also to the USA, South Africa, Brazil and to European countries.

Around 2010, Professor Jaroslav Miller, the historian from Palacký University Olomouc, had become interested in the history of Czech exile and by contacting Ms. Reichová he has established a very good cooperation. In 2013, Ms. Reichová was awarded an honorary doctorate degree for her work for the Czech community.

**JIŘÍ
ŠÍMA**

**HYDROGEOLOG
/ HYDROGEOLOGIST**

**ETIOPIE
/ ETHIOPIA**

Dr. Šíma vystudoval na Universitě Karlově hydrogeologii a patří k předním odborníkům v oblasti vodního hospodářství a ochrany životního prostředí, své zkušenosti od roku 1984 uplatňuje v Africe, převážně v Etiopii, ale také v JAR či Namibii. V devadesátých letech krátce pracoval v Iránu, kde se podílel na založení Centra krasové hydrogeologie v Širázu. V Etiopii je autorem edice hydrogeologických a hydrochemických map, které pokrývají území o rozloze více než 500.000 km². Mapy jsou doprovázeny vysvětlivkami s rozsáhlou dokumentací vodních zdrojů a na jejich základě je plánováno v jednotlivých regionálních státech Etiopie využití zdrojů podzemních vod. Tento projekt probíhal v rozmezí třiceti let a představuje unikátní soubor informací pro tolik potřebný rozvoj vodohospodářského sektoru v Etiopii. Zvyšování schopnosti hospodařit s vodními zdroji je pro rozvoj etiopského zemědělství (ze kterého získává svůj příjem cca 85% obyvatel) klíčové, a proto od roku 2015 spolupracuje s etiopskou Agricultural Transformation Agency na mapování zdrojů mělkých podzemních vod, které mohou být využívány pro zavlažování rodinných farem.

Dr. Šíma dlouhodobě spolupracuje s Českou rozvojovou agenturou na implementaci projektů v oblasti vodního hospodářství, ve spolupráci s Ministerstvem obchodu a průmyslu ČR vedl v roce 2015 projekt výstavby seismické stanice v Shashemene. V roce 2016 se podílel na založení historicky první společné česko-etioipské firmy AquaCon Engineering se sídlem v Addis Abebě. Firma se podílí na řešení projektů v oblasti vodního hospodářství a ochraně životního prostředí, které jsou financované z etiopského státního rozpočtu, ale i z privátních finančních zdrojů. Dlouhodobě také spolupracuje na vodohospodářských projektech s českou nevládní organizací Člověk v tísni. V letech 2012 až 2016 vyučoval hydrogeologii na fakultě postgraduálních studií na Univerzitě v Addis Abebě, patří mezi iniciátory spolupráce TAČR s touto univerzitou. Dr. Šíma tak má zásadní podíl na rozvoji kapacit v oblasti inženýrské geologie a hydrogeologie v Etiopii. V současné době pracuje na projektu dokončení hydrogeologického mapování celého území Etiopie, jehož rozloha je více než 1 milion km² a převodu vytvořených map na Internet.

Své první hydrogeologické a hydrochemické mapy v Etiopii vytvořil v roce 1985. Technika tvorby a publikace těchto map odpovídala tehdejšímu technickým možnostem. Podklad mapy byl ručně nakreslen, vytištěn bluprintem a následně vymalován pastelkami. Od každého mapového listu bylo vytvořeno 5 kopií. Vysvětlivky k mapám byly napsány psacím strojem na Ormiku a potom rozmnoženy na cyklostilu. Po roce 2000 se technické možnosti výrazně změnily a mapy byly sestavovány v Geografickém Informačním Systému, vysvětlivky byly napsány na počítači a v počtu 200 kusů byly tištěny v České Republice. V roce 2016 bylo rozhodnuto o dokončení mapování, které pokryje celé území Etiopie a o publikaci všech map a jejich vysvětlivek na Internetu tak, aby byly mapy dostupné všem uživatelům. Cesta od pastelek k Internetu byla dlouhá, ale konečný výsledek bude určitě oceněn všemi, kteří informace o distribuci a kvalitě zdrojů podzemních vod potřebují ke své práci.

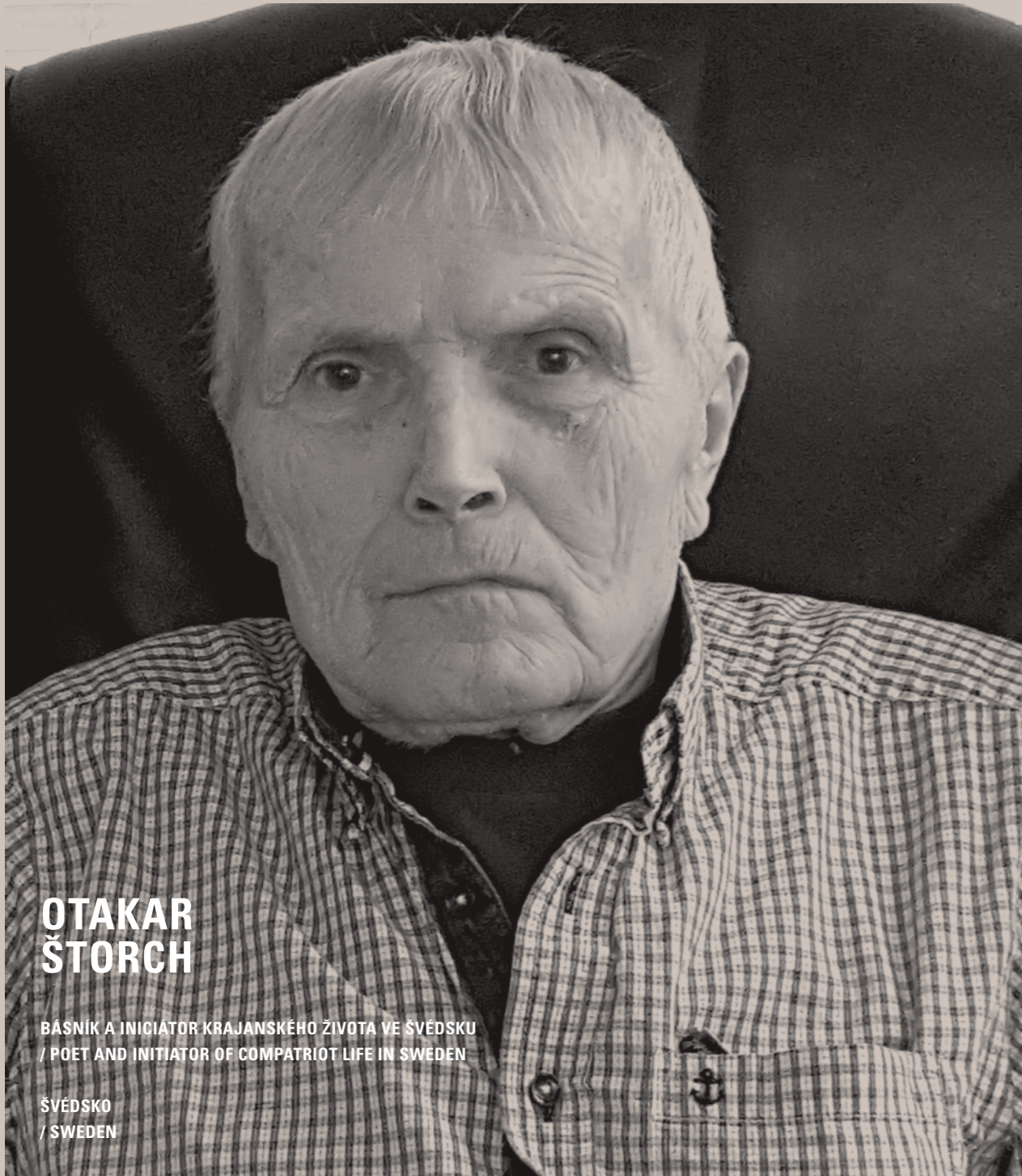
Dr. Šíma šíří dobré jméno České republiky v zahraničí svými odbornými znalostmi a schopnostmi vést velké mezinárodní projekty, čímž zvyšuje prestiž českých odborníků nejen v Etiopii, ale i v dalších afrických zemích.

Dr. Šíma graduated from hydrogeology at Charles University and he is one of the leading experts in the field of water management and environmental protection. Since 1984 he has been applying his experience in Africa, mainly in Ethiopia, but also in South Africa and Namibia. In the 1990's, he worked briefly in Iran, where he was involved in the foundation of the Centre for Karst Hydrogeology in Shiraz. In Ethiopia, he is the author of a series of hydrogeological and hydrochemical maps that cover more than 500,000 square kilometres. The maps are accompanied by explanatory notes with extensive documentation of water resources, while the use of groundwater resources in individual Ethiopia countries has been planned on their basis. This project ranged over a period of thirty years and it represents a unique set of information for the much needed development of the water-management sector in Ethiopia. The improvement of the ability to manage water resources represents a key to the development of Ethiopian agriculture (from which approximately 85% of its population earns their income) and therefore Dr. Šíma has been cooperating with the Ethiopian Agricultural Transformation Agency since 2015 on the mapping of the shallow groundwater resources that can be used for irrigation of family farms.

Over a long period of time Dr. Šíma has been cooperating with the Czech Development Agency in regard to the implementation of projects in the field of water management. In 2015 he supervised the project for the construction of a seismic station in Shashemene in co-operation with the Ministry of Industry and Trade of the Czech Republic. In 2016 he participated in the founding of the historically first joint Czech-Ethiopian company, AquaCon Engineering, that is based in Addis Ababa. The company participates in projects in the field of water management and environmental protection, which are financed from the Ethiopian state budget and also from private financial sources. Over the long term he has also been cooperating on water management projects with the Czech NGO People in Need. Between the years 2012 and 2016 he taught hydrogeology at the Faculty of Postgraduate Studies at the University of Addis Ababa. He was one of the initiators of the cooperation between the TA CR and this university. Dr. Šíma has a major share in the development of capacities in the field of engineering geology and hydrogeology in Ethiopia. At present, he is working on a project of completion of the hydrogeological mapping of the entire territory of Ethiopia with an area of more than 1 million square kilometres and on the transfer of the created maps to the Internet.

He created his first hydrogeological and hydrochemical maps of Ethiopia in 1985. The technique of creating and publishing these maps corresponded to the state of the art of that time. The base of the map was hand-drawn, printed using a blueprint and subsequently crayon-painted. Five copies were created from each map sheet. Explanatory notes of the maps were printed using a spirit duplicator and then reproduced using a mimeograph. After the year 2000 the technical possibilities changed significantly and the maps were compiled in the Geographical Information System, the explanatory notes were written using a computer and 200 copies were printed in the Czech Republic. In 2016 it was decided to complete the mapping that covers the entire territory of Ethiopia and to publish all the maps and their explanatory notes on the Internet to enable the access to the maps to all users. The journey from crayons to the Internet has been long, but the end result will surely be appreciated by all those who need information about the distribution and quality of groundwater resources for their work.

Dr. Šíma has been spreading the good reputation of the Czech Republic abroad through his expertise and capability to lead large-scale international projects, thereby increasing the prestige of Czech experts not only in Ethiopia but also in other countries of Africa.

OTAKAR ŠTORCH

BÁSNÍK A INICIÁTOR KRAJANSKÉHO ŽIVOTA VE ŠVÉDSKU
/ POET AND INITIATOR OF COMPATRIOT LIFE IN SWEDEN

ŠVÉDSKO
/ SWEDEN

Otakar Štorch se narodil roku 1933 v Litoměřicích v česko-německé rodině, má české a švédské občanství. Jako sedmnáctiletý se zapojil do protikomunistických akcí ve formě rozšiřování letáků, které odsuzovaly likvidaci demokracie v Československu. V roce 1952 byl zatčen a v roce 1953 odsouzen za velezradu k trestu odnětí svobody v trvání dvanácti roků. V roce 1960 se po osmi letech (z nich sedm strávil v jáchymovském vězeňském táboře) vrátil na základě udělené amnestie domů. Když usoudil, že politika v Československu nepřinese žádnou změnu, neváhal a v roce 1967 emigroval i s rodinou do Švédska, kde posléze získal politický azyl.

Do Švédska se dostal s velmi těžkým zánětem jater, což byla jedna z typických jáchymovských nemocí. Ve Švédsku se živil jako vrtač studní, ale zároveň pokračoval v psaní české poezie a prózy a rovněž často publikoval politické články v různých exilových časopisech. V 80. letech jednou týdně přispíval kulturně-politickým zamyšlením do stockholmského rozhlasového vysílání *Polskije radio moderata*, za což byl v roce 1984 oceněn polskou exilovou vládou.

Otakar Štorch je zakládajícím členem spolku Sdružení svobodných Čechů a Slováků ve Stockholmu, v němž po dlouhá léta plnil funkci místopředsedy a od roku 2003 až do letošního roku, kdy spolek ukončil s ohledem na pokročilý věk jeho členů svou činnost, byl jeho předsedou. Vždy byl velmi aktivní také na kulturním poli. Knižně vydal české básnické sbírky *Modrý ráj Pacifiku* (vydal Immigrant – Institutet, Stockholm 1975 s ilustracemi Jana Kristoforiho), *Naděje v poušti* (Poezie mimo Domov, Mnichov 1979), *Ohrady a exily* (Poezie mimo domov, Mnichov 1988) a *Morality* (J & Z Publishing, Stockholm 2004). Je zastoupen v *Almanachu české zahraniční poezie 1979* (Poezie mimo Domov, Mnichov) a v několika švédských časopisech a almanaších. Dlouhá léta každoročně sestavoval kulturní pásmo pro krajany „Procházka českou a slovenskou poezií“ a prezentoval ho v prostorách Českého centra ve Stockholmu, ale i na každoročním oblíbeném setkání krajanů z celé Skandinávie ve švédském Kyrkekvarnu.

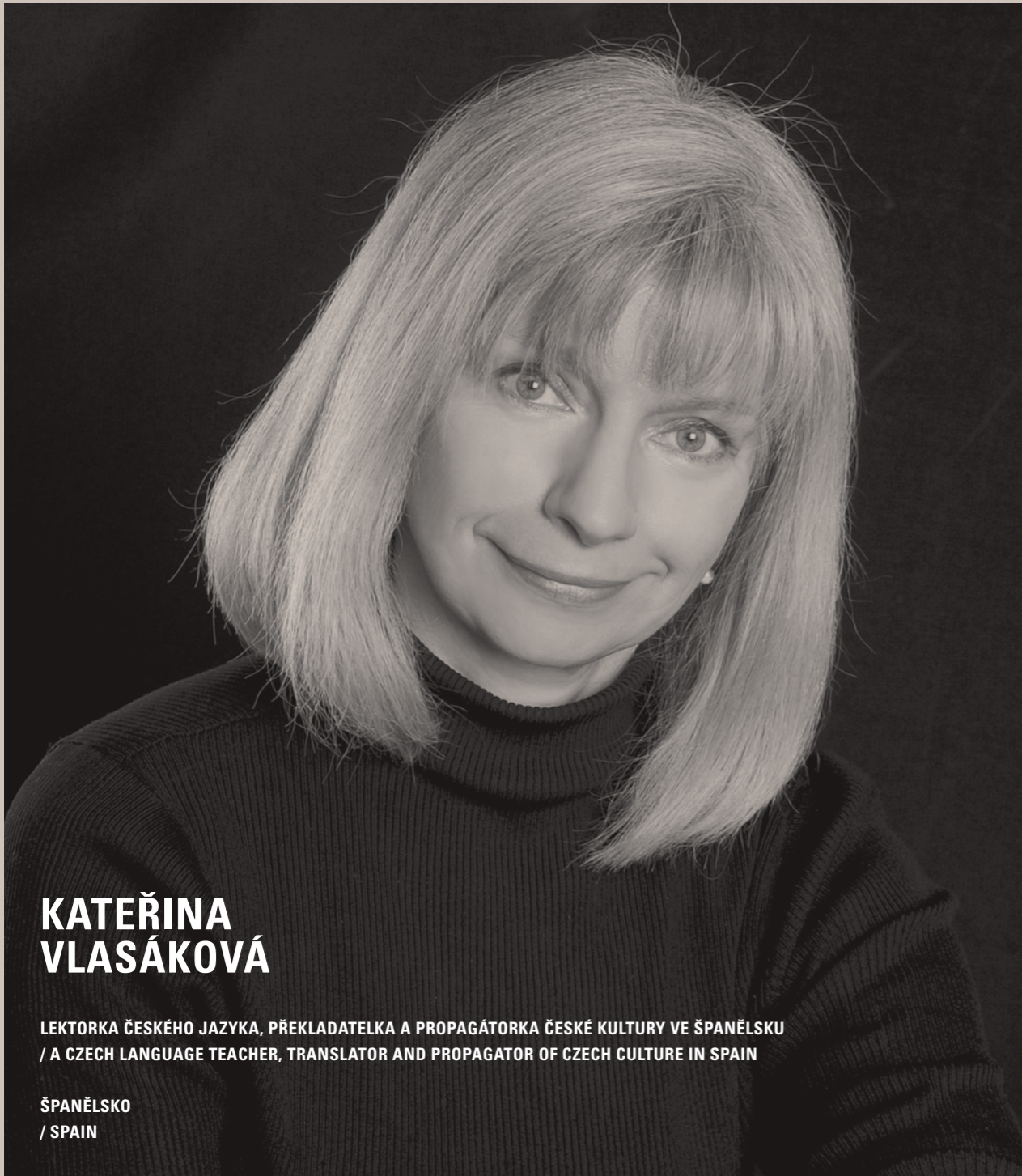
Každoročně se aktivně účastnil krajaňských konferencí v Praze. Pravidelně publikoval v časopise Český dialog a v různých krajaňských časopisech v zahraničí. Je jednou z významných českých osobností, o kterých byl natočen úspěšný dokumentární pořad „České kořeny ve Švédsku“. O panu Štorchovi lze bez nadsázky říci, že je dlouhodobě doslova „hnacím motorem“ krajaňské komunity ve Švédsku, po celý svůj život se snaží svou významnou iniciativou a svými aktivitami udržovat české povědomí, tradice a český jazyk v krajaňské komunitě a má obrovskou zásluhu na šíření dobrého jména České republiky ve Švédsku. Za své dlouholeté krajaňské aktivity byl Otakar Štorch v roce 2008 odměněn pamětní medailí od Senátu Parlamentu České republiky.

Otakar Štorch was born in Litoměřice in 1933 in a Czech-German family and he has both Czech and Swedish citizenship. As a seventeen-year-old he joined the anti-Communist actions in the form of distributing leaflets that were condemning the liquidation of democracy in Czechoslovakia. In 1952 he was arrested and in 1953 sentenced for twelve years in prison for treason. In 1960, after eight years of his imprisonment (seven of which he spent in the Jáchymov prison camp), he returned home on the basis of an amnesty that had been granted. When he inferred that politics in Czechoslovakia would not change, he did not hesitate and emigrated with his family to Sweden in 1967, where he eventually obtained political asylum.

He arrived in Sweden with a very severe liver inflammation which was one of the typical Jáchymov diseases. In Sweden he worked as a well-driller but he also continued writing Czech poetry and prose, and he also published political articles in various exile journals. Once a week during the 1980's he was contributing with his cultural and political views to the Stockholm-based *Polskije radio moderata* broadcasting, for which he was awarded in 1984 by the Polish exile government.

Otakar Štorch is a founding member of the Association of Free Czechs and Slovaks in Stockholm, where he served as the Deputy Chairman for many years and from 2003 until this year when the Association ended its activities due to the advanced ages of its members he remained its Chairman. He has also always been very active in the cultural field. He published the Czech poetry collections *Modrý ráj Pacifiku* (*Blue Paradise of the Pacific*) (published by Immigrant-institutet, Stockholm 1975 with illustrations by Jan Kristofori), *Naděje v poušti* (*Hope in the Desert*) (Poezie mimo Domov, Munich 1979), *Ohrady a exily* (*Fences and Exiles*) (Poezie mimo Domov, Munich 1988) and *Morality* (J&Z Publishing, Stockholm 2004). He is represented in the Almanac of Czech Foreign Poetry of 1979 (Poezie mimo Domov, Munich) and in several different Swedish journals and almanacs. For years, he has been compiling a cultural programme for the compatriots entitled “Walk through Czech and Slovak Poetry” and he then presented it at the premises of the Czech Centre in Stockholm and also at the popular annual meetings of Czech and Slovak compatriots from all over Scandinavia that were taking place in Kyrkekvarn, Sweden.

Every year Mr. Štorch actively participated at the compatriot conferences that took place in Prague. He also regularly published in the Český dialog (Czech Dialogue) magazine and in various compatriot journals abroad. He is one of the prominent Czech personalities about whom a successful documentary entitled “Czech Roots in Sweden” was filmed. Without hesitation it is possible to say about Mr. Štorch that he has been literally a “driving force” of the compatriot community in Sweden for a long time and throughout his life he has been assertively and actively seeking to maintain Czech awareness, Czech traditions and Czech language within the compatriot community and he has great merit for disseminating the good reputation of the Czech Republic in Sweden. In 2008 Otakar Štorch was awarded a commemorative medal from the Senate of the Parliament of the Czech Republic for his long-term compatriot activities.

KATEŘINA VLASÁKOVÁ

LEKTORKA ČESKÉHO JAZYKA, PŘEKLADATELKA A PROPAGÁTORKA ČESKÉ KULTURY VE ŠPANĚLSKU
/ A CZECH LANGUAGE TEACHER, TRANSLATOR AND PROPAGATOR OF CZECH CULTURE IN SPAIN

ŠPANĚLSKO
/ SPAIN

Kateřina Vlasáková se narodila v roce 1962 v Praze. Vystudovala obory čeština a francouzština s pedagogickým zaměřením na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Poté, co se v roce 1987 nevrátila ze soukromé studijní cesty do Francie a Španělska, byla z fakulty vyloučena a studium dokončila až po pádu totalitního režimu v roce 1993 obhajobou diplomové práce na téma *Česká literatura ve španělském kontextu 70. a 80. let*.

V roce 2018 tomu bude již 30 let, co Kateřina Vlasáková zcela výjimečným a zároveň velmi obětavým způsobem přispívá k šíření českého jazyka a literatury ve Španělsku. V roce 1988 uspěla v konkurzu na místo učitele českého jazyka na Ústavu jazyků Univerzity v Santiagu de Compostela (dnes Centrum moderních jazyků) a stala se tak vůbec prvním vyučujícím českého jazyka a reálií ve Španělsku. Nabídku kurzů češtiny zajišťuje nepřetržitě, od roku 2010 navíc zastává funkci ředitelky tohoto univerzitního centra. S češtinou a českou kulturou se tak na Univerzitě v Santiagu de Compostela díky jejímu působení dostalo do těsného kontaktu téměř pět set studentů.

Kateřina Vlasáková se zasloužila také o to, že se na Univerzitě v Santiagu de Compostela podařilo vybudovat významnou sbírku bohemistických publikací. V rámci programu Erasmus rovněž podporuje výměny studentů a univerzitních profesorů mezi Univerzitou v Santiagu de Compostela a českými univerzitami. Kromě pedagogické práce přispívá též do odborných časopisů a věnuje se přednáškové a překladatelské činnosti. Na podporu jazykové výuky spolu se studenty přeložila sbírku povídek Jiřího Suchého *Sto povídek, aneb nesplněný plán*, kterou Univerzita v Santiagu vydala jako dvojjazyčný česko-galicijský text. V roce 2010 byl vydán její překlad knihy Aloise Jiráska *Z Čech až na konec světa* do španělštiny a galicijštiny. Pracovala též na překladu sbírky *Antikódy* od Václava Havla a *Krásy a tajemství České republiky* od Bohumila Vurma.

Od počátku svého pobytu ve Španělsku aktivně působí jako iniciátorka a organizátorka kulturních a propagačních akcí. Ve spolupráci s Velvyslanectvím ČR ve Španělsku a později také s Českým centrem v Madridu organizuje akce, které přispívají k šíření dobrého jména České republiky a poznání českých reálií v Galicii. Významně se podílí na organizaci výstav, koncertů, přehlídek českých filmů, diskuzí a přednášek českých osobností.

V roce 2016 se Kateřina Vlasáková zasloužila o překlad do galicijštiny libreta Adolfa Hoffmeistera k opeře *Brundibár*. Dětská opera uváděná původně v terezínském koncentračním táboře tak mohla být v prosinci 2016 poprvé ztvárněna v galicijštině ve městech Santiago de Compostela a Vigo. Obou premiér se zúčastnila Dr. Dagmar Lieblová, která přežila čtyři koncentrační tábory a v průběhu války byla v Terezíně součástí dětského sboru k opeře *Brundibár*.

Kateřina Vlasáková was born in 1962 in Prague. She studied Czech and French with a pedagogical focus on the Faculty of Arts of Charles University in Prague. After failure to return from a private study trip to France and Spain in 1987, she was excluded from the faculty and had not finished the studies until after the fall of the totalitarian regime in 1993 by defending her diploma thesis on *Czech Literature in the Spanish Context of the 1970's and the 1980's*.

In 2018 it will already be 30 years that Kateřina Vlasáková has been contributing to the dissemination of the Czech language and literature in Spain in a very exceptional and very generous way. In 1988 she succeeded in winning a competition for the post of a Czech language teacher at the Department of Languages at the University of Santiago de Compostela (now the Centre for Modern Languages) thereby becoming the first teacher of the Czech language and of Czech realms in Spain. She has been continuously providing courses in Czech and, since 2010, she has also been the Director of this University Centre. Thanks to her inspired activities nearly five hundred students at the University of Santiago de Compostela came into close contact with the Czech language and culture.

Kateřina Vlasáková has also the merit of having created a significant collection of Bohemian publications at the University of Santiago de Compostela. Within the Erasmus Programme she also supports exchanges of students and university professors between the University of Santiago de Compostela and Czech universities. In addition to pedagogical work she also contributes to professional journals and dedicates her energy to lecturing and translation activities. In support of language teaching, she and her students translated the collection of stories by Jiří Suchý entitled *Sto povídek, aneb nesplněný plán (A Hundred Stories or the Unfulfilled Plan)* that the University of Santiago published as a bilingual Czech-Galician text. In 2010, her translation of Alois Jirásek's book *Z Čech až na konec světa (From Bohemia to the End of the World)* was published both in Spanish and in Galician. She also worked on the translation of Václav Havel's *Anticodes* collection and on Bohumil Vurm's *Krásy a tajemství České republiky (The Beauty and the Secrets of the Czech Republic)*.

Since the beginning of her residence in Spain, she has been actively involved as an initiator and organiser of cultural and promotional events. In cooperation with the Embassy of the Czech Republic in Spain and later also with the Czech Centre in Madrid, she has been organising events that contribute to the dissemination of the reputation of the Czech Republic and the recognition of the Czech realms in Galicia. She is also a major contributor to the organising of exhibitions, concerts, presentations of Czech films, discussions and lectures by Czech personalities.

In 2016, Kateřina Vlasáková translated Adolf Hoffmeister's libretto for the *Brundibar* opera into the Galician language. This children's opera that was originally set up in the Terezín Concentration Camp could be first presented in Galician in the cities of Santiago de Compostela and Vigo in December 2016. Both these premieres were attended by Dr. Dagmar Lieblová, who had survived four concentration camps, and during the war she was a member of the children's choir for the *Brundibar* opera in Terezín.

PAMÁTNÍK LIDICE

ČESKO
/ CZECHIA

Velvyslanectví České republiky v Rabatu navrhlo Památník Lidice na Cenu Gratias agit za mimořádnou péči, kterou pracovníci Památníku Lidice věnují rozvoji a propagaci Mezinárodní dětské výtvarné výstavy Lidice.

Mezinárodní dětská výtvarná výstava Lidice byla založena v roce 1967 k uctění památky dětských obětí z české obce Lidice, zavražděných německými nacisty, a všech dalších dětí, které zahynuly ve válečných konfliktech. Tato výstava získala během své historie mezinárodní věhlas a stala se jednou z největších výstav dětské tvorby v Evropě i ve světě. V posledních letech do ní přichází přes 25 000 prací z více než 80 zemí celého světa.

Památník Lidice je hlavním pořadatelem výstavy od roku 2004 za podpory Ministerstva kultury ČR, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR, Ministerstva zahraničních věcí ČR a České komise pro spolupráci s UNESCO. Od roku 2013 poskytují záštitu výstavě i Česká centra.

Každý rok je vyhlášováno „téma roku“ doporučené organizací UNESCO. Pro rok 2018 bylo zvoleno téma „Voda (nad zlato)“. Zájem dětí z celého světa byl obrovský, do Památníku Lidice bylo doručeno rekordních téměř 30 000 prací.

The Embassy of the Czech Republic in Rabat has proposed the Lidice Memorial for the Gratias Agit Award for the extraordinary care which the staff members of the Lidice Memorial dedicate to the development and the promotion of the International Children's Exhibition of Fine Arts Lidice.

The International Children's Exhibition of Fine Arts Lidice was founded in 1967 to commemorate the child victims from the Czech village of Lidice, who were murdered by the German Nazis, and also all the other children who died in war conflicts. During its history this exhibition has earned an international reputation and thereby it has also become one of the largest exhibitions of children's work in Europe and around the world. In recent years, over 25,000 works have been delivered from more than 80 countries around the world.

Since 2004 the Lidice Memorial has been the main organiser of the exhibition with the support of the Ministry of Culture of the Czech Republic, the Ministry of Education, Youth and Sports of the Czech Republic and the Ministry of Foreign Affairs of the Czech Republic and the Czech Commission for Cooperation with UNESCO. Since 2013 the Czech Centres have also sponsored the exhibition.

Every year, the theme for the year is suggested by UNESCO. For the year 2018, the theme "Water (more than Gold)" was chosen. The interest of children from all over the world has been enormous; almost 30,000 works have been delivered directly to the Lidice Memorial.

PAŘÍŽSKÝ SOKOL

FRANCIE
/ FRANCE

Pařížská odnož České obce sokolské oficiálně vznikla 24. listopadu 1892, a to přejmenováním již fungující „Česko-moravské besedy“, která měla v té době za sebou již 30 let existence. Členové pařížského Sokola se aktivně zapojili do bojů první světové války v řadách „roty Nazdar“, vojenské jednotky, která působila v rámci cizinecké legie. Rota se účastnila bojů u francouzského Arrasu na jaře 1915, kde padlo mnoho jejích příslušníků a rota přestala jako samostatná jednotka existovat. Několik desítek jejích vojáků na konci války vstoupilo do československé brigády ve Francii. Dnes tyto události na několika místech ve Francii připomínají pamětní desky.

Po komunistickém puči v Československu a likvidaci domácího Sokola se stal pařížský Sokol jednou ze zahraničních obcí, která se zasadila o přežití sokolského hnutí v exilu, a zároveň se stal jedním z neaktivnějších krajských spolků ve Francii. Od roku 1938 má v majetku sportoviště v Gournay sur Marne u Paříže, kde vznikla sokolská klubovna a pomník členům Sokola padlým v obou světových válkách.

Pařížský Sokol se účastnil všech sletů v Praze po roce 1989 a nadále vyvíjí spolkovou činnost. Kromě pravidelných slavností a srazů v Gournay sur Marne pořádá Sokol každoroční ples, jeho členové se tradičně účastní ceremonií za padlé československé vojáky u památníku na hřbitově Père-Lachaise, pod Vítězným obloukem a na dalších místech.

Udělení Ceny Gratias agit v roce 2018 je poděkováním spolku za angažmá jeho bývalých členů v bojích první světové války a podílu na vzniku Československa a uznáním dnes již 125leté tradice pařížského Sokola, který pokračoval ve své činnosti i po likvidaci domovské organizace v Československu. V dnešní době funguje pařížský Sokol jako přirozené ohnisko pro řadu krajských rodin a pomáhá v nich předávat z generace na generaci povědomí a zájem o český původ rodičů a prarodičů. Jedná se o jeden z neaktivnějších krajských spolků, který dokáže oslovovat svými aktivitami v Paříži a jejím okolí i nově se usazující Čechy.

The Parisian branch of the Czech Sokol Community was officially founded on the 24th November 1892 through the renaming of the functioning compatriot association known as the Czech-Moravian Beseda, which had already existed 30 years at the time. The members of the Parisian Sokol Club actively participated in the battles of the First World War within the ranks of the “Nazdar!” Company”, which was a military unit that operated as part of the Foreign Legion. This company participated in the Battle of Arras in France in the spring of 1915, where many of its members fell and the company ceased to exist as an independent unit. A few dozen of soldiers joined the Czechoslovak Brigade in France at the end of the war. Today, these events are commemorated by memorial plaques in several places in France. Nechal bych club

After the Communist coup in Czechoslovakia and the liquidation of the domestic Sokol organisation, the Parisian Sokol Club became one of the foreign communities that had struggled for the survival of the Sokol movement in exile, while, at the same time, it became one of the most active compatriot associations in France. Since 1938, it has owned the sports grounds in Gournay sur Marne near Paris, where a Sokol clubhouse and a memorial to the Sokol members who fell in both world wars were built.

The Parisian Sokol Club participated in all mass gymnastic festivals in Prague after 1989 and it continues to develop its club activities. In addition to regular festivities and meetings in Gournay sur Marne, Sokol organises an annual ball and its members traditionally attend ceremonies for fallen Czechoslovak soldiers at the memorial at the Père-Lachaise cemetery, under the Arc de Triomphe and at other places.

The award of the Gratias Agit Prize in 2018 represents a thanks to the association for the involvement of its former members in the battles of the First World War and the participation in the rise of Czechoslovakia and also the recognition of the 125-year tradition of the Parisian Sokol Club, which continued its activities even after the dissolution of its paternal organisation in Czechoslovakia. Nowadays, the Parisian Sokol Club functions as a natural focal point for many compatriot families and helps them to pass on, from generation to generation, the awareness and interest in the Czech origin of parents and grandparents. It is one of the most active compatriot associations, which, through its activities, is able to address the Czechs newly settled in Paris and its surroundings.

SKUPINA „OSMI STATEČNÝCH“

RUSKO
/ RUSSIA

© Mezinárodní memorál

Skupina „osmi statečných“ protestovala 25. srpna 1968 na Rudém náměstí v Moskvě proti okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy.

Protestu se zúčastnilo osm lidí, konkrétně lingvista Konstantin Babickij (1929–1993), básník Vadim Delone (1947–1983), dělník Vladimír Dremljuga (1940–2015), anglista Viktor Fainberg (nar. 1931), básnička a překladatelka Natalia Gorbaněvská (1936–2013), fyzik Pavel Litvinov (nar. 1940), lingvistka Larisa Bogorazová (1929–2004) a Taťána Bajevová (nar. 1947).

Demonstrace byla pokojná, protestující pouze přesně ve 12 hodin 25. srpna 1968 rozvinuli na Rudém náměstí v Moskvě transparenty, na kterých byla hesla odsuzující vpád do tehdejšího Československa (např. „Za vaši a naši svobodu“, „Ať žije svobodné a nezávislé Československo!“, „Hanba okupantům“ nebo „Ruce pryč od ČSSR“).

Během několika minut byli demonstranti zatčeni, naloženi do aut sovětské státní bezpečnosti (KGB) a převezeni na policejní stanici. Československá vlajka, kterou měli protestující u sebe, byla zničena a všechny transparenty byly zabaveny. Vzhledem k tomu, že Natalia Gorbaněvská měla krátce po porodu, nestanula před soudem. Ostatní účastníci demonstrace také přesvědčili Taťánu Bajevovou, které bylo v té době teprve 21 let, aby prohlásila, že na místě byla náhodou a s celou akcí nemá nic společného. Krátce na to byla propuštěna.

Zadrženi byli odsouzeni k několikaletým trestům vězení, k pobytu v pracovních táborech nebo ve vyhnanství. Viktor Fainberg a Natalia Gorbaněvská byli donuceni k psychiatrické léčbě. Po propuštění většina z účastníků protestu emigrovala do Francie a Spojených států amerických.

Pět z osmi účastníků protestů jsou po smrti. Pan Viktor Fainberg (*1931) žije ve Francii, pan Pavel Litvinov (*1940) a paní Taťána Bajevová (*1947) žijí v USA.

Všichni účastníci protestu se svým činem a osobní statečností výrazně zasadili o šíření dobrého jména Československa i České republiky v zahraničí, navíc v situaci, která pro ně představovala velké osobní ohrožení, což se bohužel potvrdilo. Naplňují tak premisu, se kterou byla cena Gratias agit v roce 1997 zřízena, tj. jako ocenění předních osobností a organizací za příkladné aktivity v nevládní sféře. V roce 2018, který je pro Českou republiku symbolickým v mnoha směrech a kdy si připomínáme 50. výročí událostí Pražského jara a okupace vojsky Varšavské smlouvy, má toto ocenění ještě větší váhu.

On the 25th August 1968, the “Magnificent Eight” Group protested in Moscow’s Red Square against the occupation of Czechoslovakia by the Warsaw Pact troops.

The protest was attended by eight people, namely linguist Konstantin Babicki (1929–1993), poet Vadim Delaunay (1947–1983), worker Vladimir Dremlyuga (1940–2015), Anglicist Viktor Fainberg (b. 1931), poet and translator Natalya Gorbanevskaya (1936–2013), physicist Pavel Litvinov (b. 1940), linguist Larisa Bogorazova (1929–2004) and Tatiana Bayeva (b. 1947).

The demonstration was peaceful; at 12 o’clock on the 25th August 1968 the protesters unrolled banners on Red Square in Moscow with slogans condemning the invasion of Czechoslovakia (for example, “For Your Freedom and Ours”, “Long Life Free and Independent Czechoslovakia!”, “Shame on the Occupants” or “Hands off the CSSR”).

Within minutes, the protesters were arrested, loaded into Soviet state security (KGB) vehicles, and taken to a police station. The Czechoslovak flag, which the protesters had with them, was destroyed and all banners were seized. Given the fact that Natalya Gorbanevskaya was shortly after giving birth, she did not stand before the court. The other participants of the demonstration also persuaded Tatiana Bayeva, who was only 21 years old at that time, to declare that she was at the place by an accident had nothing to do with the whole event. Shortly after, she was released.

Detainees were sentenced to several years’ imprisonment, working camps or exile. Viktor Fainberg and Natalya Gorbanevskaya underwent forced psychiatric treatment. After their release, most of the participants in the protest emigrated to France and the United States of America.

Five out of eight protestors are dead. Mr. Viktor Fainberg (*1931) lives in France, Mr. Pavel Litvinov (*1940) and Ms. Tatiana Bayeva (*1947) live in the USA.

All the participants in the protest, with their actions and personal bravery, strongly advocated for the dissemination of the good reputation of Czechoslovakia and the Czech Republic abroad, in addition in a situation which posed a great personal threat to them, which unfortunately came true. Thereby they comply with the premise with which the Gratias Agit Award was established in 1997, that is, as a valuation of leading figures and organisations for their exemplary activities in the non-government sphere. This award is even more important in 2018, which is symbolic in many ways for the Czech Republic, and when we commemorate the 50th anniversary of the events of the Prague Spring and the occupation by the Warsaw Pact troops.

